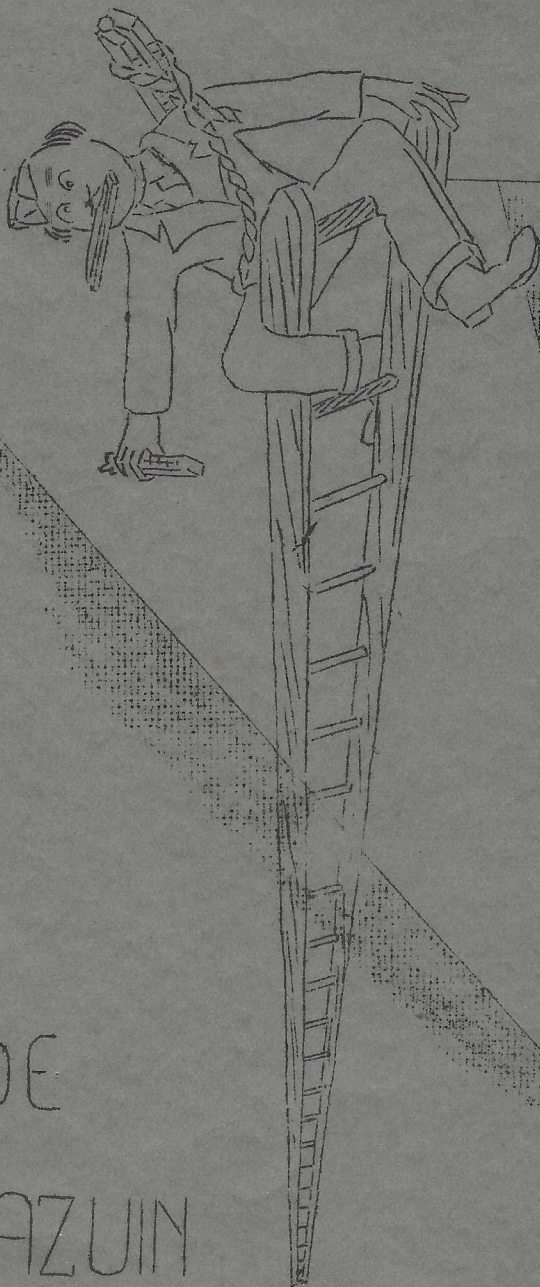
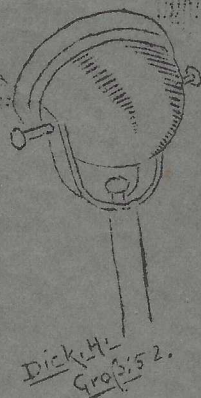

Nov. 1952

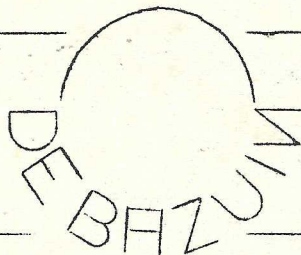

DE
BAZUIN

MAANDELIJKS ORGaan
VAN N.C.C.

Dick H.
Groß 52.

	
2 ^e JAARG.	N ^o 11 NOV.
<p><u>HOOFDREDACTEUR:</u> W. J. de Valk, Torenlaan 14, Laren N.H.</p> <p><u>ART. MEDEWERKING:</u> D. H. Grob.</p>	<p><u>REDACTIE:</u> Br. Philibertus. Br. Albericus. Br. Nazarius. N. Feenstra.</p>

Van de Redactie,

Onze 3e uitgave over Trossingen is weer uit. Zij bevat 'n vervolg van onze zeer interessante reis naar Trossingen. De volgende keer moeten we helaas onze beschrijvingen beëindigen, daar we geen plaatsruimte meer vrij kunnen maken.

Ook zult U hierin 'n verslag vinden over onze successen op 't Concours te Hilversum, waar M.C.C. zo grandioos voor de dag is gekomen.

Dit inspireerde onze Art. Medewerker tot het maken van de tekening op het schutblad.

We zijn nu wel tot de hoogste sport van de ladder geklommen, maar de kunst is maar, om ons daar te kunnen handhaven; daarom: werkt allen mee om ons muzikale peil nog meer op te voeren.

MEDEDELING:

Copie kunnen wij weer opnemen, 't redactieadres is U bekend.

En nu naar Trossingen!!

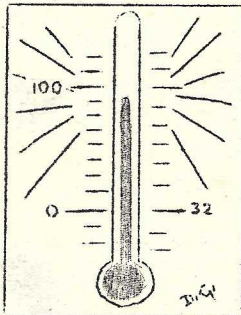
RED.

9. TRIOMF IN DE "FESTZEELT"

Het moet U wel duidelijk zijn, dat in Trossingen 'n tent voor 5000 mensen veel te klein is om alle muziekliefhebbers 'n kans te geven aanwezig te kunnen zijn bij 'n internationaal "Mundharmonika Treffen".

Hadden meer dan 10.000 mensen de feesttocht meegemaakt, wel evenveel wilden zich 'n plaats veroveren in de "Concourstent". Nu moest maar 't spreekwoord toegepast worden: "Er gaan veel makke schapen in 'n hok". Alleen zo erg mak waren ze niet. 't Geroezemoes der stemmen, 't gerinkel der bierkannen en de tot dansen uitnodigende muziek van de Tirolers op 't toneel, verhitte de reeds door de hitte verhitte gemoederen zò zeer, dat vele aanwezigen 'n daverend gezang aanhieven om uiting te geven aan hun vreugde, die zelfs door 't feit van op-elkaar-gestapeld-te zijn niet getroubleerd kon worden. Precies om 3 uur begon 't concert. De "Ansager", die zich nogal bewust was van zijn belangrijkheid, trachtte door "Duitse grapjes" de tent te vermaken en kondigde steeds de tot-musiceren-bereid-staande vereniging aan. Alleen.....die Hollanders weer, die hadden zeker niemand nodig. Ze kondigden zichzelf aan bij monde van de Hr.v.Trigt. Met 'n kleine handbeweging had hij M.C.C., die op 't podium had plaats genomen, al direct bij 't publiek ingekleid. En toen hij ook nog zei:

"Die holländischen Buben haben eine grosse Reise gemacht um für Sie zu musizieren und dafür 24 Stunden im Omnibus gesessen", was er, alvorens M.C.C. iets tengehoore had gebracht, al zo 'n handgeklap, dat gewis de tent enige

graden in temperatuur steeg. "Plotsklaps" werd 't "ziedend" stil! De dirigent, Frater Philibertus hief zijn magisch stokje, dat weldra de eerste tonen toverde uit de zo veelsoortige instrumenten. "Joyeuse entrée" klinkt als "Fröhliche Einzug" en als "Reconnaissance" de "Dankbarkeit" vertolkt heeft, weet 't publiek niet meer hoe 't zijn waardering moet tonen. Aan 't applaus

schijnt geen einde te komen. Eenieder is enthousiast en 't verlangt nóg 'n stuk, maar dat wil "Herr Ansager"

balletten, die Hollanders hebben tóch al te lang gespeeld. Hij wil "die Bühne" op en eens gauw die Hollanders van 't podium halen. Of 't publiek nog eens vraagt, of zelfs de genodigden deze wens ondersteunen, "plicht is plicht" eraf moeten ze! Maar niet had hij gerekend op de stevige hand van Herr v. Trigt, die hem weerhoudt met de woorden: "Herr Ansager, die Verantwortung nehme ich". En..... hoewel met tegenzin laat de aankondiger M.C.C. nog een stuk spelen. "Op de Heide" wordt uitgevoerd en als hierna nog de "Parademars" geklonken heeft is 't publiek niet meer te houden, want 't enthousiasme uit zich niet alleen in handgeklap, maar ook alle M.C.C.'ers krijgen gratis 'n verfrissing. Wat 'n succes, wat 'n ongekende begeestering hebben we daar gebracht, zodat zelfs de "Trossinger Zeitung" onlangs schreef "Der "Mondorgelclub Crescendo Laren" mit seinem mächtigen und disziplinierten Spielmannszug in seiner blaugelben Uniform brachte eine neue Note in den Klang des Festzelts. Niemals hatte Trossingen das erlebt!"

Hoe is dit toch mogelijk? Informaties ingewonnen, kwamen wij tot de conclusie dat M.C.C. 't eerste grote mondorgelorkest is geweest, dat in Trossingen kwam. In Duitsland kent men geen mondorgelorkesten, die zo geïnstrumenteerd zijn als de Nederlandse. Slechts mondharmonica-bandjes, en ensembles zijn hier bekend. Dus dit feit werkte óók mee aan "Neerlands roem". We willen echter geen al te veel doen aan de behaalde resultaten, want, inderdaad, zelden speelden die M.C.C.'ers zo fraai en nog zelden streden ze zó zeer voor de eer van hun vereniging.

Jongens, je kunt trots op je vereniging zijn, zij is 't op jullie!!

Va.

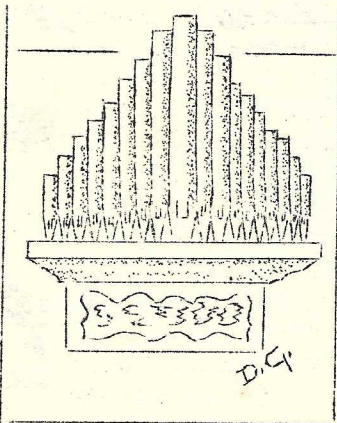
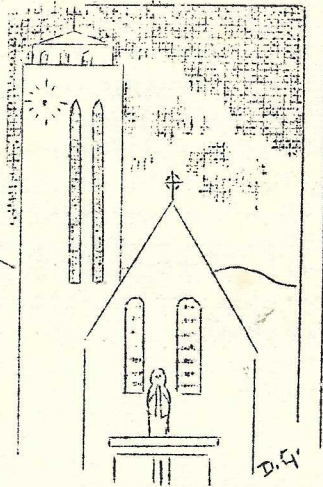
10. "DIE HARMONIE ALLER CHRISTENEN

IST GOTT ZU EHREN".

Het is Zondagmorgen 27 Juli even voor negen. 'n Stroom van Christenen begeeft zich naar Gods huis, dat zijn toren, overgoten door de nu al scherpe zonnestralen, als 'n obelisk opherft naar omhoog ten teken van 't onbegrijpelijk Godsverbond. In de glimmende, weke asphaltwegen drukken voetstappen

grillige figuren. Er hangt 'n vredige stilte rond de kerk en eenieder wacht zich deze sereniteit te verbreken. In 'n stilzwijgen beklint ieder de trappen van 't voorportaal en enige ogenblikken later heeft hij plaats genomen in de prachtig eikenhouten banken. Ook de M.C.C.-ers hebben zich allen verzameld in dit heerlijk heiligdom en ondergaan de schoonheid van de altaren, de kruiswegstatieën en de machtig schone Heiligenbeelden. 't Offer begint, plechtig en indrukwekkend! Heerlijk toch te ondervinden, dat over de ganse wereld de Katholieke Kerk één is in handeling en gebed! 'n Machtig koorgezang doet eer aan God en hoewel de tekst ervan Duits is bespeurt men toch de vastgestelde liturgische inhoud. Dan bestijgt de "Stadtpfarrer" de kansel en begint zijn sermoen. Alles staat in 't teken van 't parool: "Das singende, klingende und spielende Trossingen". De hele Christenwereld is als één orkest, geleid door de Goddelijke Dirigent Christus. Maar, "es gibt viele Sorten instrumenten, grosse und kleine, stille und laute", en toch, die verscheidenheid ook is, ieder heeft zijn onmisbare stem in 't geheel. Gelijk in 't toneel de regisseur onmisbaar is, zo is ook bij 't "Weltorkest" Christus onmisbaar!

Wat toepasselijk zo 'n spreuk op deze dag! Hoe mooi die vergelijking! Het Misoffer werd vervolgd en eenieder dacht nog steeds aan die zo actuele woorden van daarnet. Na de Hoogmis kwam 't verzoek aan M.C.C. om ook 'n lied te zingen. Natuurlijk werd aan deze wens voldaan, "wij hebben toch óók volkszang in in onze kerk". Jammer was 't evenwel, dat de "organist" ietwat te hoog inzette, zodat de toch al hese stemmen van de Crescendoërs er niet zo héél veel van maakten, zeker niet in

tegenstelling met de forse Duitse gezangen! Tot onze grootste verbazing echter hoorden we later, dat men 't nog mooi gevonden had ook: 't klonk "veel beschaafder dan ons gezang", zeiden enige Trossingers, "wij zingen te hard!" "Nou, als je 't ons vertelt, moeten wij deze paar critici wel heel erg onmuzikaal noemen! Maar afijn, "soit" er mee!

Na de H. Mis ging ieder vlug naar huis om nog wat te eten, want om 1 uur moest men weer present zijn om op tijd klaar te staan voor de grote internationale demonstratie, voor de "kleine Olympiade der Mundharmonika", zoals Herr Josef Zepf, Präsident des Deutsche Mundharmonika Verband, dit noemde.

Doet je best, jongens, alle ogen zijn gericht op.....

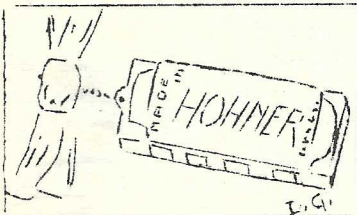
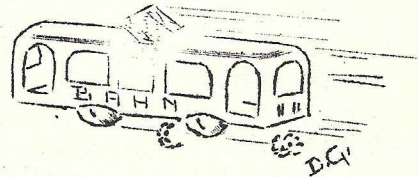
Va.

11. OP NAAR HOTEL "BÄREN!"

"Mensen, pas op de benen", och wie kent niet dit gezegde, dat zo vaak op de perrons wordt gehoord wanneer 'n bagagewagentje zich door de mensenmassa 'n weg moet banen! Wel, door de Trossinger straten reden ook soortgelijke, door accu's voortgedreven wagentjes, die op zeer artistieke wijze in "Strassenbahnen" waren omgebouwd en zo de liefhebbers 'n heerlijk tochtje door de stadbezorgden.

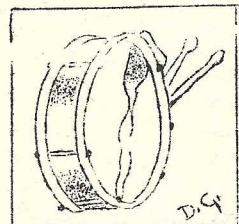
Men vertrok dan van 't Station, dat vanwege zijn halfeeuws bestaan feestelijk gepavoiseerd was en waarboven de "50" kond deed, dat ook hij feestte tegelijk met de "Harmonika-Stadt", die haar 25-jarig "Dasein" vierde. Beide wilden ze zich feestelijk uiten! Gaf de "Harmonikastadt" miniatuur-móndorgeltjes uit, vriend "Bahnhof" bleef niet achter en zorgde voor miniatuur-tràmmen. Van 't station ging 't door

de rijkelijk versierde straten, langs 't "Rathaus", de "Festzelt" voorbij en natuurlijk ontbrak 't niet aan 'n passeren van de Hohnerfabrieken. Zelfs reed men expres langs hotel "Bären, misschien om de M.C.C.-ers in staat te stellen, te kunnen

"vechten met de Bär. (Beer) !" Kortom, 'n ritje door de stad werd door ieder geapprecieerd en de conducteurs hadden vaak geen tijd om hun accu's te laten vullen, zodat menigmaal de tram tegen 'n stijgende straat opgeduwd moest worden. Maar geen zorg, voor 'n sigaret werd veel gedaan. Politieagenten sprongen in de houding, autoritaire "Ansagers" vergaten zelfs: plicht is plicht" en werkelijk, de knorrigste oude heertjes glimlachten als kinderen! Ja, als je in Duitsland bent, ben je millionair met sigaretten in je zak!

Maar ondertussen is 't al 1 uur geworden. De M.C.C.-ers hebben zich weer voor de kerk verzameld en staan dus gereed voor de grote optocht. Maar daar komt de Heer v. Trigt aan en zegt. "We gaan eerst 'n serenade brengen aan de Directie v.d. Hohnerfabrieken, die in "Hotel Bären" gelogeerd is. Daar marcheren ze al! De trommen, die weerklinken tegen de fraaie huisgevels, de doordreunende slagen van de diep+ trommen, die de ruilen doen meetrillen en het geschetter der bazuinen afgewisseld met de fluittoontjes der pijpen

trekken de mensen uit hun huizen en roepen: "Op naar Bären!" Maar helaas, de stek de, hete zon tracht de feest dagde te dubleren. Enige M.C.C.-tamboers kijken verschrikt en ontstemd naar hun trommen, want na 'n scheurende knal veerden hun stokken niet meer omhoog maar bleven steken in 't opengespleten vel. Enige tromvellen, niet bestand tegen 't hete klimaat, hadden 't begeven en kromden zich nu als gerafelde doeken in de tromketels. Maar toch: Op naar Bären! De Directie van Hohner, denkende dat nu al de optocht begonnen was, stond op 't bordes en kon zo al dadelijk de machtige demonstratie van "de kam" aanschouwen. Nog verrukter waren zij na 't horen van de Parademars en toen de Herw. Br. Overste nog 'n vaantje aanbood als erkentelijkheid voor de uitnodiging naar Trossingen, volgde er van de Heren Directie 'n hartelijk welgemeend applaus, dat overgenomen werd door de weer saangedrongen mensenmenigte. 't Was 5 voor half twee. De commando's van de tambour-

maître volgden elkaar snel op; slechts 5 minuten had men nog maar de tijd om naar de plaats van afmars voor de optocht te gaan. Op meesterlijke wijze wist één agent 'n doorgang door de menigte te forceren en in kaarsrechte rijen van drie marcheerden ze weer, beaplaudiseerd door de Trossingers en vreemdelingen, bij wie ze door hun correcte houding en hun discipline zo hoog in aanzien stonden. Ja, 't is niet overdreven, want 't wil wat zeggen als 'n directeur uit Stuttgart een onzer leiders vroeg: "Kommen Sie mal nach Stuttgart um Disciplin zu lehren!" Mogen de M.C.C.-ers in Holland oock altijd als voorbeeld dienen??? Zo zien we weer, als 'slands eer op spel staat dan

Va.

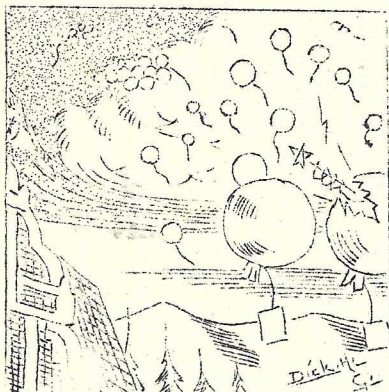
12. "TROSSINGEN GROET DE MONDHARMONICAVRIENDEN VAN DE WERELD !"

Zelden zag men zo'n feeststoet! Nog zelden getuigden zovele landen gezamenlijk hun aanhankelijkheid jegens de muziek. Ziet, daar lopen Tirolers in hun welbekende kledij, gevolgd door onze "Beneluxvrienden": de Belgen, en daar hebben we de Italianen en Zwitsers. We horen al het opwindende rhytme van de Franse trommen, maar nog eerst bemerken we een aantal "Deutsche Spielgruppen"; uit Berlijn, Stuttgart, Mainz, Keulen etc. Kijk hier eens, daar heb je waarachtig oock nog Zuid-Amerikanen uit Johannesburg. Hoe is 't mogelijk!! Wat is Nederland dan nog in zo'n internationale beweging? Ja, dat dacht men, minderwaardig praten over Holland hè, geen sprake van: we zullen eens tonen wie we zijn, zeggen de Hollandse jongens, die hoe langer hoe meer uitgeput raken door de hitte van de zon en door 't herhaaldelijk optreden. Maar ze laten de leeuw niet in z'n...., want nu ze bemerken dat er nog meer tamboersverenigingen zijn, die meedingen naar eer en roem, krijgen ze plotseling "geestelijke haver" en ze slaan, bazuinen, pijpen, marcheren weer, dat 't 'n lust is om te zien. Voorop de Nederlandse driekleuren links en rechts, en midden uit 't corps steekt de M.C.C.-vlag op, wapperend in de zoele wind waarboven de zilveren medailles, tekenen van concoursvermaardheid, zachtjes rinkelen. Machtig is 't gezicht op 't "Karlsplein" voor 't raadhuis. Alle verenigingen hadden 'n kring gevormd om 'n aantal meisjes in Tirolercostuum, die 1000

balonnen vasthielden die dra gelost zouden worden om de mondharmonicavrienden van de wereld te groeten. Op 't bordes stonden tal van autoriteiten en de vertegenwoordigers van vele landen. Na de burgemeester kregen alle afgevaardigden van de diverse landen gelegenheid om iets te zeggen. Wat was dat machtig interessant. Vele onzer kenden enige talen, de Nederlanders staan immers bekend om hun talenkennis! Zo hoorden we dan o.a. de Zuidafrikanen: "Vir die Harmonika vriende van Suid Afrika sê ek: "Baie dankie en totsiens". Yvès Couton uit Parijs: "Lorsque l'on quitte Trossingen, c'est toujours avec regret et le désir d'y revenir au plus tôt!" (Als je Trossingen verlaat, doe je 't altijd met spijt en wil je er zo spoedig mogelijk weer heen) En Callewaert uit Brussel: "Si tous les gouvernements pouvaient s'inspirer de notre exemple et s'unir au lieu de se chamailler, le monde deviendrait un rêve merveilleux". (Wanneer alle regeringen eens óns voorbeeld konden volgen, en zich konden verenigen in plaats van te kibbelen, dan zou de wereld 'n wonderlijke droom zijn.) Ook de Italiaan spreekt van "amici armonicisti", . . . en groet de harmonicavrienden. Maar Nederland blijft niet achter. Heer v. Trigt spreekt in 2 talen; eerst in 't Nederlands, waarin hij "in 't bijzonder de groet van de beide Nederl. orkesten, die 'n grote reis naar Trossingen van 800 km. ondernomen hebben", overbrengt. Maar hoewel 't hem gevraagd is te spreken in zijn moedertaal, voelt hij zich toch gedwongen om nog iets te zeggen in "die Sprache von Hermann Schittenhelm". (dirigent van het vermaarde "Handharmonika-Orchester Trossingen 1927!) Na uitgedrukt te hebben, hoe heerlijk de Hollanders 't in Trossingen hebben gehad en 'n dankwoord te hebben gesproken "für alles was Sie für seine Büben getan haben, denn es sind auch seine Buben", sluit hij met: "Darum wollte ich meine Rede beendigen mit dreimal Hip-hip-hurra auf Trossingen und all meine liebe Trossinger: Hipp - hipp - Hurra! Hipp-hipp-H urra!" Daarna volgde 't plechtig moment van de ballon-oplating. Door de hitte waren er al vele gesneuveld maar er waren er nog genoeg over om de harmonicavrienden van de wereld te begroeten. Daar gaan ze. Hele trossen kiezen 't luchtruim en stijgen majestueus, terwijl de losgekome ne omhoog schieten, de zon tegemoet. Duizende ogen staren ze na, totdat nog slechts speldeprikjes zichtbaar zijn. Dan, wanneer 't oog

ze niet meer kan zien, ontbindt de menigte zich en gaat 't in optocht huiswaarts. 't Is "wonderbar" geweest, en ieder is tevreden!

Maar na deze gespannenheid komt de reactie, 'n grote uitputting dreigt onze jongens te overmeesteren. Ze versmachten van de dorst. Doch, zonder dat iemand 't wist, waren de Heren van Dijk en Willard er tussenuit getrokken en hadden bij de kerk 'n 40 liter limonade in melkbussen klaar gezet. Wat was dāt 'n verrassing!

TROSSINGEN GRÜSST DIE
HARMONIKAFREUNDE ALLER
WELT

Dat ze wel héél erge dorst hadden bleek uit 't feit, dat binnen 10 minuten de 40 liter schoon op waren! Jazeker, de M.C.C.'ers presenteren niet alleen wat op muziekgebied, op limonadegebied zijn ze ook niet voor de poes! Maar zoudt U ook geen dorst hebben, wanneer er zo 'n temperatuur heerst, dat je schoenen aan 't wegdek blijven plakken? Laat ze dus drinken, want vanavond moeten ze nóg eens optreden voor 'n concert, dat aan oboden werd aan de pleegouwen, maar dat is dan

ook 't laatste optreden voor de terugreis.

Va.

EEN BELANGRIJKE DAG VOOR M.C.C.

Na een moeizame voorbereiding was eindelijk de dag van 't concours aangebroken.

Begunstigd door prachtig weer trok M.C.C. circa 10 uur naar Hilversum, de ene groep per bus, de andere per fiets.

In Hilversum gaf 't enige moeite om de fietsen gestald te krijgen, maar bij de derde stalling gelukte 't toch. Om kwart voor elf waren ongeveer alle leden in de kapel van 't Lyceum bijeen, om de H. Mis bij te wonen, waaronder de pater zelfs nog een mooi, toepasselijk toespraakje hield. Na afloop daarvan trokken de blauw-witten en gelen naar de Kweekschool, waar de afmars zou plaats hebben.

Dank zij de Firma Distelblom waren alle benodigde instrumenten reeds veilig naar dit gebouw overgebracht. Om 12 uur waren alle verenigingen klaar en begon de mars door Hilversum, welke mars tevens 'n wedstrijd was. Waar de jury stond, wist men niet. Het was dus zaak om gedurende de hele optocht op z'n quivive te zijn. Ik was er zeker van dat de M.C.C.'ers hun beste beentje zouden voorzetten, wat niet wegneemt, dat de andere verenigingen dat ook zouden doen. Onderweg hoorde ik wel zeggen: M.C.C. is het mooiste, maar dat was nog geen jury-uitspraak. Bij de Karseboom werd de stoet ontbonden en verzamelden allen zich in de grote koepelzaal, die al gauw geheel gevuld was.

De Heer K. Dekker opende het concours na een inleidend woord van de Heer van Zadelhof.

Al dadelijk was te merken, dat het comité het vaste besluit had gemaakt deze dag goed te doen verlopen, en de feiten hebben dit dan ook terdege uitgemaakt. De leiding van deze dag was in goede handen.

De meeste deelnemers waren natuurlijk vol spanning wat deze dag brengen zou. 'n Klein deel van deze spanning werd reeds gebroken, toen de uitslag van de marswedstrijd werd meegedeeld. Met 29 punten werd M.C.C. winnares en de voorzitter reikte deze prijs onmiddellijk uit. Nu was 't de beurt voor de lagere afdelingen om hun proeve van bekwaamheid af te leggen.

M.C.C. maakte van deze gelegenheid gebruik om in 't K.A.B.-gebouw te gaan eten.

Teruggekeerd in de koepelzaal vernamen we dat er al hoge uitslagen bekend waren. Duinklanken 410 punten o.a. Hoe moest M.C.C. daar nu boven komen in de Supérieure afdeling. St. Caecilia was met de groten onmiddellijk voor ons. De dirigent wist me daar met z'n mannen 'n pracht stuk muziek weg te geven, zodat 't haast uitgesloten leek, om dié te overtreffen.

Daarna was 't woord aan M.C.C. Je kon voelen dat de M.C.C.-ers wisten wat er van hen gevraagd werd.

Ze speelden zoals ze 't nog nooit gedaan hadden!

Was de uitslag van Caecilia verbazend hoog, n.l. 450 punten en verdiend volgens mij, de jury meende aan M.C.C. nóg hogere punten te moeten geven, n.l. 459 en bij natelling bleek dit zelfs 462 te zijn.

De vreugde was natuurlijk zeer groot dat de wisselbeker weer naar Laren zou verhuizen.

Nog één wedstrijd bleef er over, de erewedstrijd. Deze moest geleverd worden tegen de beste accordeonvereniging. Het zou niet meevallen, want Eygelshoven, de winnaar van de accordeonverenigingen, was best. Toch werd ook deze kamp beslist in het voordeel van M.C.C., al was 't verschil zeer miniem.

Voor Jullie, M.C.C.'ers, 'n groot succes! Je hebt je die dag gegeven voor 100 %, voor meer dan 100 %, in alle opzichten. Jullie optreden was correct, waardoor de vereniging al een zeer goede indruk maakte. Je hebt getoond, de uitverkiezing voor de reis naar Trossingen waard geweest te zijn.

Deze dag is in alle opzichten een mooie dag geweest! Hartelijk dank aan 't Bestuur van de Stichting dat alles zo goed verzorgde en liet verzorgen!

Dank aan het Bestuur ook voor de mooie avond die ons geboden is. De grote belangstelling op deze dag is voor ons allen het bewijs geweest, dat men de prestaties waardeerde.

Nog vele van deze concoursen wensen wij allen toe.

B.P.

HIJ WIST HET. . .

Tijdens de officiële ontvangst in de koppelzaal van de Karsehoom, beëloofde de Heer Dekker z'n welkomstrede met 'n vermaning tot de jeugdige deelnemers aan 't concours, zich toch vooral op deze dag voorbeeldig te gedragen, anders zouden ze kennis maken met

"Met de Beer", hoorden we één van onze oudere leden, die met ons aan 'n tafeltje zat, stellig verzekeren.

A propos, de Beer heeft toch maar weer gewonnen, hè!

D.G.

"Onbegrijpelijk".

Onder 't feestconcert, voor de pauze, verzorgden de Karekieten onder leiding van Willy François een muzikaal programma, waarin ze zongen van een hondje, dat weggelopen was en iedere keer, als zijn baasje hem floot, weer voor de dag kwam.

Nu stond er een kleine M.C.C.'er naast ons en rekte

z'n hals om toch vooral dat hondje maar te zien.
 Eerste couplet.....geen hondje.
 Tweede coupletgeen hondje.
 Derde couplet.....wie je zag, geen hondje!
 Vierde couplet.... Ja maar, nu werd 't onze M.C.C.'er
 toch te gortig en hij stak z'n verwondering niet onder
 stoelen of banken, want plotseling hoorden we hem
 vragen aan 'n dame die 'n tafeltje verder zat:
 "Nnnnna, waar blijft die hond nou?"

D.G.

Wijfeliciterenop:

6 Nov. Wim Boog, en op de 7e
 WILLY DE VALK, op 15 Nov. R. Hulskamp en op de 16e
 J. Wittebrood; op 17 en 18 Nov. W. Galis en W. Vos;
 de 25e T. de Boer en de 27e W. Eggenkamp.
 Allen van harte proficiat!!!

Zoals Jullie hierboven wel zien, vieren we deze maand
 de verjaardag van W. de Valk. Dat we hem veel dank
 verschuldigd zijn, behoef ik niemand van Jullie meer
 te vertellen. Voordat iemand van Jullie zich zo
 verdienstelijk maakt voor M.C.C. als hij dat tot nu
 toe geweest is, moet er nog heel wat gebeuren!
 En niet alleen voor M.C.C., maar ook als lid van het
 Technisch College heeft hij zich al onmisbaar gemaakt!
 We hebben hem allemaal in touw gezien op de concours-
 dag! Hij heeft zich uitgesloofd en gunde zich geen rust!
 Zelfs gunde hij zich de tijd niet om door de dag wat te
 eten. Nogmaals feliciteren we hem met zijn verjaardag
 en we spreken de hoop uit, dat hij nog lang voor M.C.C.
 't beste mag geven wat hij heeft! Proficiat, Wil !!

B.A.

Jaap Grob
at
Levenend 11.